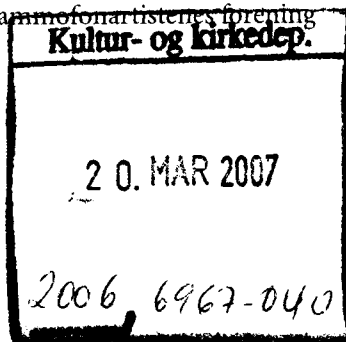

Kultur- og kirkedepartementet
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

16/3 -07

HØRINGSSVAR FRA GRAMMOFONARTISTENES FORENING OG NORSK ARTISTFORBUND OM ENDRING AV FORSKRIFT TIL ÅNDSVERKLOVEN

Vi viser til høringsbrev 9. januar 2007 fra Kultur- og Kirkedepartementet vedrørende forslag om endringer i forskrift til åndsverkloven (forskriften). GramArt og Norsk Artistforbund (NA) er høringsinstanser. Organisasjonene velger å avgi felles uttalelse i saken og har følgende merknader til Departementets forslag:

Generelt

GramArt og NA kan i all hovedsak tiltre det høringssvar som er inngitt av Norwaco. Vi har imidlertid enkelte særskilte merknader som følger nedenfor.

Til § 1-1

Norwaco har etterlyst en bedre begrunnelse for utvidelsen av forskriften til også å gjelde *offentlige og private museer*. GramArt vil i tillegg bemerke at grensene for *hva* som skal være å anse som museum etter forskriften kan være uklare. For fonogrammer befinner flere store samlinger seg i privat eie. Dersom disse åpnes for allmennheten, innebærer i så fall dette at samlingen kan være å anse som privat museum etter forskriften § 1-1? GramArt mener at den manglende begrunnelse Norwaco etterlyser bør ledsages av klare grenseoppganger for *det eventuelle omfanget* av utvidelsen.

I Departementets høringsbrev punkt 2.2 synes vurderingstemaet for *hva* som er å anse som "ikke-erhvervsmessig bruk" etter § 1-1 første ledd å være knyttet *direkte* til eksemplarframstillingen og bruken av det fremstilte eksemplar. I samsvar med Ot.prp. nr. 46 s. 36-37 mener vi vurderingen må ses i sammenheng med institusjonens inntjeningspotensial i sin helhet.

Eksempelvis må det være å anse som *erhvervsmessig bruk* også dersom eksemplarframstillingen og -bruken skaper merinntekter for institusjonen i form av inngangspenger, abonnementer eller lignende ordninger som brukerne ellers ikke ville betalt for. I tillegg mener vi at "ikke-erhvervsmessig bruk" kan være til hjelp som avgrensningskriterium for *hvilke institusjoner* som i det hele tatt kan være omfattet av § 1-1.

Norwaco er i tvil om institusjonene selv bør ha ansvaret i forhold til den foreslåtte § 1-1 annet ledd, eller om institusjonene bør ha et slags "objektivt" ansvar. GramArt og NA mener § 1-1 er bedre egnet som *vilkår* enn som en *aktsomhetsnorm*. I tråd med dette foreslår vi annet ledd endret til: "*Reglene i dette kapittel kommer kun til anvendelse i den utstrekning dette ikke kommer nevneverdig i strid med opphavsmannens økonomiske interesser*". Dette mener vi bedre samsvarer med den folke- og EØS-rettslige begrensningen på fribruk (tretrinns testen). I et slikt vilkår ligger også en ansvarliggjøring av den enkelte institusjon implisitt.

Til § 1-3

Vi stiller spørsmål til om ikke bestemmelsen og ordningen om fjernlån i § 1-3 annet ledd er gjort unødig komplisert. I praksis antar vi at fjernlån av digitale eksemplarer sikrest kan skje ved at rette eksemplareier (hovedinstitusjonen) stiller eksemplaret direkte til rådighet for fjernlåner gjennom passordbeskyttede eller på annen måte tilstrekkelig sikrede nettsider i stedet for å gå veien gjennom "annen institusjon". En slik ordning antas også å være mer hending for fjernlåner.

Som Norwaco mener vi at foreslåtte tredje ledd av hensyn til systematikken hører bedre hjemme i § 1-6. I tillegg mener vi at vurderingstemaet "ikke kan erstattes..." er et *kontinuerlig vurderingstema*. Store mengder av tidligere utgitte fonogrammer er per i dag ikke tilgjengelige, verken analogt eller digitalt. Digitalisering og påfølgende salg av backkataloger er imidlertid en omfattende, pågående og kontinuerlig prosess, og det digitale kommersielt tilgjengelige repertoaret øker dermed daglig.

På det tidspunkt et gitt fonogram igjen er blitt gjort kommersielt tilgjengelig, mener vi derfor at utlånsadgangen for eksemplarer fremstilt etter tredje ledd må bortfalle. Eksemplarer fremstilt av institusjonen etter dette tidspunkt vil dermed mangle hjemmel. Den praktiske følgen av dette er at institusjonene stadig må være oppdaterte i forhold til hva som til enhver tid "ikke kan erstattes" for å unngå å komme i ansvar.

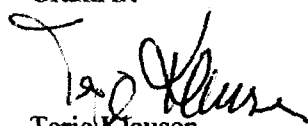
Til § 1-4

Som nevnt under § 1-3 må også vurderingstemaet "ikke kan skaffes..." etter forskriften § 1-4 være et kontinuerlig vurderingstema.

Øvrig

Utover dette har vi ingen kommentarer til høringsutkastet.

GramArt

Terje Klausen
Daglig leder

Norsk Artistforbund

Knut Aafloy
Leder (sign)